

Du som svøbt i skønheds rosenklæde
(Varner til Maria)

Tekst: B. S. Ingemann; Melodi: Rudolph Bay

1. Du, som svøbt i Skønheds Rosenklæde,
går i jordisk Dragt en himmelsk ånd,
Du, hvis øje stråler hellig glæde,
Pige! see, mit Liv er i din Hånd:
Som en enlig Lampe svagt det brænder,
Viftende i Nattens Mulm og Slud,
O! beskærm den huld med dine Hænder!
Eller - sluk den ganske ud!

2. Kan du elske dette dunkle øje?
Det har stundom smilet, ofte grædt,
længe har det stirret mod det Høje,
Og om en fortrolig Stjerne ledt.
Mange Stjerner så det koldt nedblinke,
Ingen, som det kunde tale til,
Ingen så det sympatetisk vinke:
Derfor dæmped Gråd dets Ild.

3. Kan du elske disse blege Kinder?
Glædens Rose blomstrer ej på dem,
Kun hos dig jeg Glædens Blomst genfinde
Eller hisset i et bedre Hjem;
Thi jeg tabte den i Livets Bølge,
Da jeg vågned af min Morgendrøm:
Derfor må den blege Yngling følge
Blomsten i den vilde Storm.

4. Kan du elske dette hede hjerte?
denne mørke tale i mit bryst,
dette barn, som luller i sin smerte,
dette barn, som græder i sin lyst?
Kan du elske, hvad jeg ej begriber,
denne dybe attrå i min sjæl,
Som i det uendelige griber
uden mål og grænseskel?

5. - O! så slyng da dine rosenklæder
Om min harpe, om mit digterliv!
Væk min ånd til bedre væsners glæder
Ved en mægtigt sympatisk - bliv!
Lampen grib, imens endnu den brænder!
se! den vifter så i mulm og slud;
O! beskærm den så huld med dine hænder!
Eller - sluk den ganske ud!

Tekst: Bernhard Severin Ingemann 1789-1862
Melodi: Rudolph Bay, 1791-1856